

Ústav světových dějin

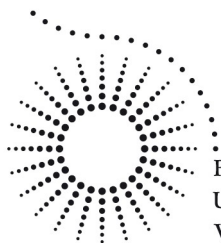
Posudek oponenta diplomové práce

Kminiak, Tomáš, Spolková republika Německo v bezpečnostním systému Západu, 1969-1974, Praha 2011, 99 stran rkp.

Tomáš Kminiak předložil diplomovou práci, jež analyzuje problematiku Spolkové republiky Německa v bezpečnostním systému Západu v období, kdy byl v této zemi kancléřem Willy Brandt a kdy docházelo ve vztazích mezi Západem a Východem k uvolňování napětí. Je chvályhodné, že si autor pro svoji analýzu zvolil téma, které v české historiografii ještě není zcela zpracované, na druhé straně bych chtěl hned v úvodu posudku poznamenat, že podle mého názoru má práce řadu nedostatků. (viz dále).

Kminiak diplomovou práci rozdělil (kromě úvodu) do třech kapitol. V první, nazvané „Analýza otázky nešíření jadrových zbraní na konci 60. let“, analyzuje nejdůležitější události a momenty, které vedly k podpisu smlouvy o nešíření jaderných zbraní. V úvodu Kminiak zmiňuje, že se v této části bude zabývat rovněž politickým vývojem SRN po roce 1966, ten jsem tam ale nenašel. V další části autor věnoval pozornost projektu evropské bezpečnostní politiky Willyho Brandta. Z předloženého textu však není jasné, jaký projekt má autor na mysli. Spíše se jedná o celkovou koncepci bezpečnostní politiky německého kancléře. Také bych čekal, že se autor bude více zabývat postojem SRN ke Konferenci o bezpečnosti a spolupráce v Evropě. Poslední kapitola analyzuje vnitropolitické důvody Brandtovy bezpečnostní politiky (zde se autor zaměřil na otázky vlivu terorismu, na formování bezpečnostní politiky a na postoj západoněmeckého obyvatelstva k otázce fungování bezpečnosti SRN na konci šedesátých a v první polovině sedmdesátých let 20. století).

Kritickou poznámku mám též k metodice postupu a následnému využití archivních materiálů. Část, kterou autor věnoval právě metodice (viz „Metodika postupu“, s. 14), mi přijde poměrně amatérská s přihlédnutím k tomu, že se jedná již o diplomovou práci. Vždyť

Ústav světových dějin

přece každý historik moderních dějin, který analyzuje primární prameny, je musí nejdříve roztrždit, takže to znamená „nesmiernou sústredenost a vytriedenie všetkého podstatného, čo je náplňou obsahu skúmaného obdobia témy práce“ (s. 14). V podkapitole nazvané „Zhodnotenie prameňov a literatúry“ ďalej autor píše, že se ve své práci zaměřil hlavně na nepublikované zdroje (archivy Politisches Archiv des auswärtigen Amts, Berlin; Archiv der sozialen Demokratie in der Friedrich-Ebert-Stiftung, Bonn a Bundesarchiv, Koblenz). Zajímalo by mě proto, proč autor tyto zdroje příliš nevyužívá?

Diplomová práce Tomáše Kminiaka sice trpí řadou nedostatků, přesto si myslím, že autor splnil požadavky kladené na diplomovou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: **dobře**

V Praze 25. května 2011

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze